

Plenum

Torsdag 27.5.2021 kl. 16.01—21.51

10. Lagmotion med förslag till lag om ändring av lagen om avbrytande av havandeskap
Lagmotion LM 82/2020 rd Mai Kivelä vänst m.fl.

Remissdebatt

Talman Anu Vehviläinen: Ärende 10 på dagordningen presenteras för remissdebatt. Talman konferensen föreslår att ärendet remitteras till social- och hälsovårdsutskottet.

För remissdebatten reserveras högst 30 minuter. Vid behandlingen av ärendet följer riksdagen det för ärenden med tidtabell överenskomna förfarandet. — Debatt, ledamot Kivelä.

Debatt

19.33 **Mai Kivelä vas** (esittelypuheenvuoro): Arvoisa rouva puhemies! On aika saada vapaa ja turvallinen aborttilainsäädäntö Suomeen. Kyse on ihmisoikeuksien edistämisestä Suomessa. Kyse on lainsäädännön nykyaikaistamisesta. Monille on yllätys, että Suomen aborttilaki on yksi Euroopan tiukimmista. Vuodelta 1970 peräisin oleva aborttilakimme on täysin vanhentunut.

Abortti on toimenpide, jossa raskaus keskeytetään joko kirurgisesti tai lääkkeellisesti. Puoli vuosisataa sitten raskaudenkeskeytys tehtiin kirurgisesti sairaalassa, mutta nykyään 97 prosenttia keskeytyksistä tehdään lääkkeellisesti raskauden alkuvaiheessa. Aborttilakimme on päivitettävä siis myös sen vuoksi, että hoitokäytännöt ovat tämän 50 vuoden aikana muuttuneet paljon ja laki on myös näin ollen lääketieteellisesti vanhentunut. Hoidon kehittymisen lisäksi myös arvot ja asenteet ovat muuttuneet. Laki on uudistettava perustavaksi raskaana olevan itsemääräämisoikeuteen, ja siksi olen valmisteellut tämän lakialoitteen aiheesta.

Nykyinen laki ei kunnioita raskaana olevan itsemääräämisoikeutta ja on myös terveydenhuollon näkökulmasta tarpeettoman tiukka, koska keskeytys edellyttää pääsääntöisesti kahden lääkärin lausunnot ja erikseen perustellun syyn. Yli 90 prosentissa keskeytyksen peruste on sosiaalinen. Kaikissa muissa Pohjoismaissa raskaudenkeskeytys tehdään yksinkertaisesti pyynnöstä. Minä ajattelen, että pyyntö raskauden keskeyttämisestä sisältää itsessään kaiken tarvittavan tiedon: raskaus ei ole toivottu, eikä sen haluta jatkuvan. Tämän tulisi olla riittävä tieto kaikille muille.

Se, että raskaana oleva joutuu selvittämään ihmissuhteitaan ja elämäntilannettaan lääkäreille, on tarpeetonta ja voi olla paikoin jopa alistavaa. Myös monet lääkärit ovat toivoneet tämän lain uudistamista. He haluavat hoitaa, eivät arvioida ihmisten ratkaisuja. Kahden lääkärin lausunnon vaatimuksen poistoa kannattaa myös Suomen Lääkäriliitto. Luulisi, että tämä tieto on meille muille riittävä myös lääkäreiden näkökulmasta. Aborttiin tulee riittää raskaana olevan oma tahto ja yhden lääkärin tekemä lääketieteellinen tutkimus. Li-

Punkt i protokollet PR 66/2021 rd

säksi tulee taata tarvittaessa psyykinen tuki. Näillä muutoksilla me luomme vapaan ja turvallisen abortin ja kunnioitamme itsemääräämisoikeutta.

Aborttilain päivitys on ollut jo pitkään myös koko vasemmistoliiton tavoite, eli me taivoitlemme sitä, että Suomessa turvataan oikeus turvalliseen, maksuttomaan ja vapaaseen aborttiin. Valitettavasti tällä hetkellä näin ei vielä voi sanoa olevan. Olen erittäin iloinen, että tänään tukea tämän lain päivittämiselle on tullut useimmilta puolueilta siinä keskustelussa, jonka kävimme Oma tahto -kansalaisaloitteen yhteydessä, kun samalla keskustelimme myös tästä lakialoitteesta.

Lain päivitys olisi hyvin mahdollista tehdä tämän kauden aikana. Aborttilainsäädännön uudistaminen ei ole ristiriidassa esimerkiksi hallitusohjelman kanssa. Päinvastoin olisi hallituksen politiikan mukaista viedä aborttilakimme linjaan pohjoismaisen lainsäädännön kanssa ja linjaan ihmisoikeuksia edistävän lähtökohdan kanssa.

No, myös monet muut Euroopan maat ovat vapauttaneet aborttilainsäädäntöään viime vuosina. Onko tämä sitten vaikuttanut aborttien määrään? Terveiden ja hyvinvoinnin laitoksen mukaan lakien vapauttaminen ei ole vaikuttanut aborttien määrään. Yleinen kehitys on, että abortit vähenevät Euroopassa vuosi vuodelta. Samaan aikaan on kuitenkin niin, että valitettavasti myös aborttioikeutta on joissain paikoissa vaikeutettu ja lakeja on tiukennettu, esimerkiksi Puolassa ja esimerkiksi Yhdysvaltojen tietyissä osavaltioissa. Minä uskon vahvasti, että Suomi ei halua vertautua naisten oikeuksia polkeviin maihin vaan päinvastoin Suomi on maa, joka haluaa edistää naisten oikeuksia. Tämä kansainvälinen kehitys osoittaa, että aborttioikeutta on myös osattava puolustaa. Naisten oikeuksia on osattava puolustaa, ja ihmisoikeuksia on osattava puolustaa. Ne eivät ole itsestäänselvyyksiä.

No, tämä asia tietenkin koskettaa erityisesti naisia, mutta mielestäni on myös tärkeää huomioida ensinnäkin, että kaikki naiset eivät voi synnyttää eivätkä kaikki synnyttäjät ole naisia, eli kysymys koskettaa myös monia sukupuolivähemmistöjen edustajia, ja sen takia tässä lakialoitteessa esitetäänkin sanamuutoksia, joissa laissa puhutaan raskaana olevasta naisen sijaan.

Arvoisa puhemies! Lopuksi toistan aiemmassa keskustelussa esiin tulleen näkökulman aborttien vähentämisestä. Aborttien vähentäminen on tärkeä tavoite, mutta siihen ei päästä aborttioikeutta rajaamalla vaan ehkäisyn saatavuutta parantamalla ja ihmisten seksuaalioikeuksia edistämällä. Tutkimusten mukaan lain uudistaminen ei lisäisi aborttien määrää. Tiukempi aborttilaki vain tekee aborteista turvattomampia ja vaarallisempia. Eettinen tapa vaikuttaa ei-toivottujen raskauksien määrään on edistää ihmisten hyvinvointia ja taata laajat seksuaaliterveyspalvelut. Minä uskon, että enemmistö suomalaisista haluaa päivittää 50 vuotta vanhan aborttilain. Minä uskon myös, että enemmistö eduskunnasta pitää tätä päivitystä perusteltuna.

Toivon, että asia etenee nyt tämän kauden aikana. Se olisi ihmisoikeuksien edistämistä Suomessa, mistä me melkein kaikki voisimme olla ylpeitä. — Kiitos.

Puhemies Anu Vehviläinen: Edustaja Kvarnström.

19.40 Johan Kvarnström sd: Arvoisa puhemies! Ensinnäkin iso kiitos edustaja Kivelälle tästä lakialoitteesta. Tämä on mielestäni tärkeä lakialoite, kuten myös Oma tahto 2020 -aloite on tärkeä.

Sosiaalidemokraattien puoluekokouksen linjauksen mukaan Suomen lainsäädäntöä raskauden keskeyttämisestä tulee muuttaa siten, että raskaana oleva saa pyytäänsä keskey-

Punkt i protokollet PR 66/2021 rd

tyksen alle 12 raskausviikkoa kestäneeseen raskauteen ja toimenpiteen edellytyksistä poistetaan kaikki ennakkoehdot, samoin vaatimus kahden lääkärin erillisestä lausunnosta. Tästä olen samaa mieltä, ja sen takia olen myös allekirjoittanut tämän lakialoitteen, joka vastaa keskeiseltä sisällöltään Oma tahto 2020 -kansalaisaloitetta.

Paljon on nimittäin tapahtunut ja muuttunut 50 vuodessa, mutta Suomen laki raskauden keskeyttämisestä ei. Nykylaki on käsitykseni mukaan vanhanaikainen, kun se ei kunnioita raskaana olevan itsemääräämisoikeutta. Annan tukeni sekä tälle lakialoitteelle että Oma tahto -kansalaisaloitteelle, joka vaatii, että jatkossa abortin saamiseksi riittää raskaana olevan oma tahto ja että kahden lääkärinlausunnon vaatimuksesta luovutaan. Oma tahto ei tarkoita, että raskaana olevat painostetaan aborttiin, ei mitenkään.

Arvoisa puhemies! Voimme yleisellä tasolla todeta, että potilaalla on lain mukaan oikeus laadultaan hyvään terveyden- ja sairaanhoitoon. Hänen hoitonsa on järjestettävä ja häntä on kohdeltava siten, ettei hänen ihmisarvoaan loukata sekä että hänen vakaumustaan ja hänen yksityisyyttään kunnioitetaan. Raskauden keskeyttämiseen liittyvä lainsäädäntö ei tällä hetkellä tue tätä oikeutta.

Keskustelussa on usein väärinkäsitys siitä, että me, jotka puolustamme riittävää oikeutta aborttiin, olisimme sitä mieltä, että abortti voisi olla jossain tapauksessa hyvä asia, mutta näin ei tietenkään ole. Raskauden keskeyttäminen on vakava asia, raskas toimenpide monella tavalla. Keskeistä aborttien vähentämisessä on ehkäisyneuvonta, ja maksuttoman ehkäisyn tarjoaminen nuorille on tässä yhteydessä erittäin tärkeä asia. Keskeytyspäätökseen vaikuttavat monenlaiset tekijät, mutta raskaana olevan ei pitäisi tarvita selittää ja puolustaa omaa päätöstään.

Tällä lakialoitteella voimme päivittää Suomen lakia raskauden keskeyttämisestä nykyaikaiseksi, eurooppalaista lainsäädäntöä vastaavaksi ja raskaana olevan itsemääräämisoikeutta kunnioittavaksi. Olen samaa mieltä siitä, että oikeus vapaaseen ja turvalliseen raskaudenkeskeytykseen on keskeinen osa raskaana olevan kehollista itsemääräämisoikeutta.

Ärade talman! Jag stödjer denna lagmotion och likaså medborgarinitiativet Egen vilja 2020. Målsättningen för dem båda är i linje med SDP:s partikongressbeslut, och jag har också skrivit under den här lagmotionen.

Det är verkligen dags att uppdatera abortlagstiftningen till 2020-talet. Den gravidas självbestämmanderätt ska respekteras bättre än i nuläget, och både motionen och medborgarinitiativets motiveringar är tillräckliga. Rätten till fri och säker abort är en central del av de gravidas rättighet att bestämma över sin egen kropp. Ingen ska behöva förklara sig för en läkare i en eventuellt förödmjukande situation i ett redan tungt läge. Det är inte läkarens sak att bedöma motiven till avbrytandet.

Ärade talman! I världen och också i Europa finns tyvärr exempel på hur rätten till abort försvagas, går i fel riktning, och i Finland bör vi i stället stärka rättigheten. Det handlar inte om att pressa någon till abort. Det handlar om självbestämmanderätt. Det är givetvis en fråga med etiska dimensioner, och min bedömning är att de ändringar som här föreslås är de etiskt mest försvarbara. — Kiitos, tack.

Puhemies Anu Vehviläinen: Edustaja Tanus.

19.45 **Sari Tanus kd:** Arvoisa rouva puhemies! Näin 80-luvun puolivälistä lääkärinä toimineena ja valtavan pitkän ajan myös gynekologina toimineena niin ehkäisyneuvolassa,

Punkt i protokollet PR 66/2021 rd

äitiysneuvolassa kuin perusterveydenhuollossa muutenkin ja erikoissairaanhoidossa myös siellä klinikassa, missä niitä isojen vauvojen aborttejakin on tehty, valtavassa määrässä mukana olleena ja myös tavanneena valtavan määrän niitä naisia, jotka eivät vain ole menossa aborttiin vaan jotka ovat sen jälkeen myös abortin vertaistukiryhmiin hakeutuneet ja myös sellaisen toiminnan ohjausryhmässä yli kymmenen vuotta toimineena täytyy sanoa, että hämmästelen kyllä tätä yksioikoista keskustelua tähän teemaan liittyen. Huomaan mieltäväni, kun puhutaan työkierrosta, että jos tässä salissa ainakin jotkut olisivat olleet sellaisissa työpaikoissa itse tekemässä aborttia, nähneet niitten äitien tuskan ja ahdistuksen tai abortin jälkeen kuunnelleet niitä naisia, jotka ovat jääneet yksin, joita on painostettu aborttiin, jotka ovat pelänneet, jotka eivät ole saaneet riittävästi tietoa, jotka valitsisivat toisin, tai jos he olisivat tavanneet sen 80-vuotiaan naisen, joka puhelimesta sanoi, että voinko minä vielä mennä abortin läpikäyneiden ryhmään, kun minä onneton sen ukon vaatimukseen silloin joskus kymmeniä vuosia sitten suostuin.

Eikö naisten terveyden ja hyvinvoinnin edistämistä ole se, että naisille annettaisiin riittävä aika, se ensimmäinen käynti, jolloin täytettäisiin lomakkeet, niin kuin täytetään ja kysellään potilaalta paljon pienempienkin toimenpiteiden yhteydessä — vaikka mennään luomenpoistoon, niin lääkäri kysellee, onko mitä riskitekijöitä — ja että lääkäri tai hoitaja voisi naisen kanssa käydä läpi myös vaihtoehdot, mitä tukimuotoja on olemassa, kun hän kokee, että ei pärjää vaikka taloudellisesti? Tai kun hän sanoo, ettei haluaisi tehdä aborttia, mutta ei voi lasta ottaa, hänen kuuluisi saada tietää adoptiovaihtoehdosta. Ja eikö terveyden ja hyvinvoinnin edistämistä ole se, että nainen saa purkaa ajatuksensa, sen, mitä hän haluaa kertoa, ja saa vaihtoehdoista tiedon, että hänelle annettaisiin, mahdollistettaisiin vaikka se viiden tai seitsemän päivän harkinta-aika, niin kuin monessa Euroopan maassa? Tätä pidetään nöyryyttävänä, kun tarkoitus on se, että nainen saisi itsellensä ensinnäkin selvyyden siitä, mitä hän on tekemässä ja minkä takia hän on sitä tekemässä.

Ja niin kuin sanoin puheessani, aivan liian vähän puhutaan Suomessa esimerkiksi siitä, kuinka paljon Suomessa painostetaan tyttöjä ja naisia aborttiin. Meillä on masennus, ahdistuneisuus valtava kansantauti. Nuoret viiltelevät, keski-ikäiset naiset tippuvat masennuksen kouriin. Oletteko koskaan ajatelleet, kuinka monella siellä on läpikäymätön abortti taustalla? Heitä on jo paljon. Eikö meidän tulisi pyrkiä ennaltaehkäisemään, pyrkiä löytämään yhdessä keinoja, [Puhemies koputtaa] että me voitaisiin parantaa terveyttä ja hyvinvointia myös naisten osalta? Nämä puheenvuorot kuulostavat kyllä naisiasianaiselta tosi kummallisilta.

Puhemies Anu Vehviläinen: Edustaja al-Tae.

19.48 Hussein al-Tae sd: Arvoisa puhemies! Tämä on todella raskas aihe käsitellä ylipäänsä, ja pohdin pitkään, otanko puheenvuoroa vai en ja mitä lisäarvoa minun puheenvuorostani olisi tälle keskustelulle. Kokeilen nyt kuitenkin tuottaa lisäarvoa tälle keskustelulle.

Koen, että elämä on pyhää ja valtavan kaunista, ja koen, että abortin tekeminen on valtavasti vaikea ajatus ja toimi, jota en usko kenenkään ottavan yksinkertaisella mielellä ja ainakaan ilman tarpeellista pohdintaa. En usko myöskään, että kovinkaan moni ihminen lähtee tekemään aborttia keskustelematta siitä ensin ystäviensä kanssa ja lähipiirinsä kanssa. Kyllä varmasti sellaisiakin ihmisiä on, mutta suurin osa haluaa käydä sen keskustelun läpi, koska ihmiset kyllä tietävät. Naiset, joiden kanssa minä olen puhunut, tuntevat sisällään,

Punkt i protokollet PR 66/2021 rd

kannattaako tämä nyt tehdä ja pitääkö tehdä, ja pohtivat sitä ja saattavat jäädä pohtimaan kymmeniksi vuosiksi eteenpäin, kun sen päätöksen tekevät, että ottavat abortin.

Minä koen, että olisi valtavan tärkeää, että yhteiskunta tarjoaa raskaana olevalle naiselle kaiken mahdollisen tietouden adoptio-oikeudesta, kaikki vaihtoehdot liittyen siihen, saako taloudellista tukea tai mitä tahansa muuta, jotta kun ne kaikki tuen menetelmät on tämän ihmisen kanssa käyty läpi, voitaisiin varmistua siitä, että sitten voidaan abortti tehdä. Ja silloin se abortti pitää tehdä, naisen sanaan täytyy luottaa. Se on itsemääräämisoikeuskysymys. Jos nainen on tämän rulljanssin käynyt, nämä keskustelut käynyt ja hän kokee, että hän ei millään voi lasta pitää, siihen on yhteiskunnan luotettava täysin. Se on itsemääräämisoikeuden kannalta erittäin tärkeää. Senkin vuoksi kannatan tätä lakialoitetta, mitä edustaja Mai Kivelä on laittanut eteenpäin.

Puhemies Anu Vehviläinen: Edustaja Sirén.

19.51 Saara-Sofia Sirén kok: Arvoisa puhemies! Näin keskustelun ollessa loppupuolella haluan vielä kiittää niin aikaisemmin käsitellyssä olleen kansalaisaloitteen valmistelijoita ja tukijoita kuin tämän nyt käsiteltävänä tai keskustelun alla olevan lakialoitteen valmistelutta kollega Kivelää. Asia on hyvin tärkeä ja ajankohtainen. On todellakin jo aika, että tämä vuosikymmeniä vanha lainsäädäntö uudistetaan.

Tämän käydyt keskustelun myötä on varmaan hyvä todeta, mistä asioista olemme samaa mieltä, ja yhteinen tavoitteemme on totta kai vähentää raskaudenkeskeytyksiä, vähentää aborttien määrää. On kuitenkin hyvin tiedossa ja myös tilastollisesti osoitettavissa, että sellaisilla toimilla, että abortin saamista vaikeutetaan, saati kielletään, niin kuin jossakin päin maailmaa on tehty, aborttien määrä ei vähene. Aborttien saamisen vaikeuttaminen ei siis ole tähän toimiva keino. Sen sijaan toimivaksi osoitettuja keinoja ovat seksuaali- ja lisääntymisoikeuspalveluiden, ehkäisypalveluiden ja seksuaalikasvatuksen parantaminen, ja nämä ovat sellaisia teemoja, joita me voisimme edistää yhdessä, kaikki tämän salin kansanedustajat.

Kuten on moneen kertaan todettu, tämä nykyinen lainsäädäntö on 50 vuotta vanha ja kansainvälisesti vertailtuna varsin tiukka. Näiden vuosikymmenten aikana moni asia on kehittynyt, esimerkiksi nämä hoitoketjut, minkä vuoksi enää ei ole välttämätöntä tai perusteltua, että tarvitaan kahta lääkäriä, tarvitaan pitkää prosessia tai läheskään aina sairaalaolosuhteita. Miksi lääkärin pitäisi tänäkin päivänä arvioida ihmisen itsemääräämisoikeuden piiriin kuuluvia henkilökohtaisia päätöksiä? Sosiaaliset syyt ovat nyt jo peruste raskauden keskeyttämiselle, ovat olleet sitä sieltä 70-luvulta asti. Sillä, että päivitämme lainsäädännön tähän päivään ja yleispohjoismaiselle tasolle, säilytämme tämän tältä osin nykyisellään, mutta yksinkertaistamme prosessia.

Silloin kun nykyinen lainsäädäntö tuli voimaan 70-luvulla, sen vastustajat pelottelivat, että tämä lainsäädäntö johtaa holtittomuuteen tai aiheuttaa tilanteita, joissa aborttia käytetään ehkäisykeinona, raskauden keskeyttämistä käytetään ehkäisykeinona, mutta nämä uhkakuvat eivät ole käyneet toteen. Nykylainsäädännön voimassaoloaikana raskaudenkeskeytysmäärät ovat laskeneet, ja ennen kaikkea se on lisännyt tasa-arvoa sieltä 70-luvulta lähtien, koska varakkuusryhmien välillä olleet erot ovat tasaantuneet. Myös maailmalla han tilanne on sellainen, että varakkailla ihmisillä on aina mahdollisuus vaihtoehtoon, mutta niillä ihmisillä, jotka ovat jo muutenkin heikommassa asemassa, näitä vaihtoehtoja ei käytettävissään ole.

Punkt i protokollet PR 66/2021 rd

Mistä tässä kansalaisaloitteessa ja sen kanssa samansisältöisessä lakialoitteessa, jonka edustaja Kivelä ansiokkaasti on jättänyt, oikein on kysymys? Kysymys on lainsäädännön päivittämisestä, nykyisen aborttilainsäädännön tuomisesta tähän päivään ja samalle linjalle muiden Pohjoismaiden kanssa.

Puhemies Anu Vehviläinen: Edustaja Tanus.

19.56 Sari Tanus kd: Arvoisa puhemies! Halusin vain tässä kohtaa ottaa vielä puheenpuheen vastatakseni edustaja al-Taeelle, että meillä todella tänä päivänä olisi hyvä ja toivottavaa, että kaikki voisivat puhua tilanteestaan, ainakin jos niin kokevat, mutta valitettavasti meillä edelleenkin on naisia, tyttöjä ja iäkkäämpiä naisia, jotka eivät kerro kenellekään ja jotka jäävät yksin. Tätä on tuonut nimenomaan esimerkiksi Itu-projekti, mikä on Tampereelta lähtöisin, jossa sekä tuetaan vaikeassa elämäntilanteessa raskautta jatkavia että on abortin läpikäyneille vertaistukiryhmiä ja yksilöllistä keskusteluapua — nimenomaan heille, jotka ovat abortin läpikäyneet. Siellä nousee hyvinkin paljon esiin se, että ei ole voinut kertoa kenellekään, on jäänyt yksin ja olisipa voinut puhua ja olisipa tiennyt tämän ennen abortin tekemistä. Eli tämä ei valitettavasti tänä päivänä toteudu, ja yksi syy on juuri se, että paniikissa mennään, ei edes ajatella vaihtoehtoja, ja jos sitten liukuihin vielä edesautetaan nopeuttamaan prosessia, niin kyllä on näköpiirissä, että tämä pahoinvointi nuorten ja naisten keskuudessa näitten asioitten ympärillä vain lisääntyy.

Sitten minä ihmettelen vähän, kun väitetään, että nykyprosessi on monimutkainen. Jos sinä tapaat hoitajan tai vaikka lääkärin kertaalleen — niin kuin sanoin, pienemmissäkin, paljon vähäpätöisemmissäkin toimenpiteissä on tällainen tapaaminen lääkärin kanssa — kun tehdään suunnitelma, ja seuraavassa tapaamisessa sitten varmistetaan, mikä on tilanne, jos ollaan sairaalassa, tai millä tavalla on toimenpide päätetty tehdä, niin eivät nämä kaksi käyntiä näin vakavassa asiassa kyllä mitenkään monimutkaiselta kuulosta. Päinvastoin ihmettelen sitä, mutta ehkä tässä on tämä sukupolvien välinen ikäerokysymys, että jos minun ikäluokkani katsoo sen etuoikeutena, että on mahdollisuus tavata lääkäri ja keskustella, niin nuorempi ikäpolvi katsoo sen ikään kuin nöyryyttävänä.

Mutta niin kuin sanoin, kyse on toimenpiteestä, johon liittyy hyvin suuri mielenterveysongelmien lisääntymisen riski — itsemurhan riski verrattuna synnyttäneisiin on merkittävästi lisääntynyt — ja sitten se toinen pieni yksilö, se kohdussa kasvava lapsi: hänen elämänsä lopetetaan. Ajateltiinpa me mitä tahansa näistä, niin tämä on elämän ja kuoleman kysymys. Se vaikuttaa jo alkuraskaudessa, naisen hormonitoiminta muuttuu. Se vaikuttaa naisen koko kehoon, eli tämä ei ole mikään mitätön kysymys. Kun on sanottu, että nainenhan tekee omat päätöksensä, niin sen takia tavallaan on tärkeää myös sen naisen hyvinvoinnin kannalta, että hän selvittää asiat ja ratkaisunsa etukäteen.

Yksi karmeimpia potilastapaamisia on sellainen, kun sitten viisikymppisenä nainen tulee vastaanotolle ja hän kertoo, että ei ikinä ymmärtänyt, että siellä oli sennäköinen pieni miniatyyri-ihminen, jonka hän abortissa poisti. Kyllä sellaiset tosiasiat pitää jo potilaskäytön mukaan selvittää potilaille etukäteen eikä vasta jälkikäteen.

Ensimmäinen varapuhemies Tarja Filatov: Edustaja Kivelä.

19.59 Mai Kivelä vas: Arvoisa rouva puhemies! Haluaisin vielä tähän lopuksi todeta, että itse näen, että tässä on oikeastaan kyse aika yksinkertaisesta asiasta, [Mika Niikko: Elä-

Punkt i protokollet PR 66/2021 rd

mästä ja kuolemasta!] jos tätä käsitellään täällä eduskunnassa. Kyllä, tässä tultaisiin poistamaan suuri epäkohta, joka on se, että meillä ei tällä hetkellä ole vapaata aborttia Suomessa, mutta lakiteknisesti tämä olisi hyvinkin yksinkertainen toteuttaa, koska me käytännössä esitämme, että aborttilainsäädännöstä poistetaan vaatimus näistä perusteluista, poistetaan vaatimus tästä toisen lääkärin lausunnosta ja sitten päivitetään tämä lakiteksti nykypäivään, eli ei puhuta esimerkiksi häiriintyneestä sielun toiminnasta eikä ole tämäntyylisiä kuvauksia, jotka yksinkertaisesti vaan ovat vanhentuneet. Eli sitä tarkoitan, kun sanon, että tämä ei olisi millään tavalla hirveän monimutkainen asia toteuttaa täällä eduskunnassa. Ja tämä vielä käytännössä menisi linjaan nykykäytännön kanssa. Eli käytännössä jokainen henkilö, joka Suomessa abortin haluaa näiden viikkorajojen puitteissa, sen myös saa, ja silloin me vain vähentäisimme myös tätä kuormitusta, mikä kohdistuu terveydenhuoltojärjestelmään, ja toisaalta myös henkistä kuormitusta, koska kenenkään ei ole syytä olla pidempään raskaana, jos raskaus joka tapauksessa ei jatku, eli se on myös inhimillisesti siinä mielessä oikein.

Mutta ihan lopuksi haluaisin vielä kiittää kaikkia kollegoita, jotka ovat allekirjoittaneet tämän lakialoitteen, ja heitä, jotka ovat tänään käyttäneet hyviä puheenvuoroja Oma tahto - kansalaisaloitteen puolesta tai tässä keskustelussa. Olen ollut oikeastaan jopa ihan iloisesti yllättynyt, että meillä on ollut hyvinkin laaja yhteisymmärrys ja käsitys siitä, että tämä lain päivitys olisi hyvinkin perusteltu, ja olemme kuulleet näitä hyviä puheenvuoroja salin molemmilta puolilta tai useilta puolilta, eli kiitos siitä.

Riksdagen avslutade debatten.

Riksdagen remitterade ärendet till social- och hälsovårdsutskottet.

[Debatt om ärende tilläts även i anslutning till ärende 6 på dagordningen]